

WYCHODZĄ Z CIENIA PODWÓRKOWE WSPOMNIENIA

*Kto się bawi, ten... palec pod budkę, bo za minutkę zamykam budkę.
Budka zamknięta nie ma klienta, klient w Warszawie siedzi na ławie!*

KLIPA

Czas: Póki mama nie zawoła :) Czas zależny także od liczby uczestników

Wymagania terenu: ubita ziemia – taka, na której są dobrze widoczne rysunki pisane patykiem lub beton, na którym możemy rysować kamieniem czy kredą

Ilość i wiek uczestników: od 3 do 8 graczy; od 8 lat

Niezbędne akcesoria:

- » klipa, czyli drewnienko w kształcie prostopadłościanu o podstawie ośmiokąta, zaostrome klinowato na obu końcach, mówiąc prościej ołówek zatemperowany z dwóch stron. Na każdym z ośmiu boków klipy wycięte lub wypalone cyfry od 1 do 4 (dwukrotnie w kolejności: 12341234). Wystarczy też jednak, jeśli wystrugamy kołek o podstawie kwadratu – będzie wtedy miał cztery ścianki a wydrążone cyfry nie będą się powtarzać. Przybliżone wymiary klipy to:
  - długość 11 cm (2 cm od zaostromeń czubka do ścianki, 7 cm ścianka, 2 cm od ścianki do zaostromeń czubka)
  - obwód 7 cm
- » balas, czyli kijek lub wystrugana z drewna łopata służąca do podbijania i uderzania klipy. Przybliżone wymiary balasu to:
  - długość: 37 cm (12 cm rączka, 25 cm część do odbijania)
  - szerokość: rączka 2,5 cm, część odbijająca 8 cmCzęść odbijająca balasu zwęża się od grzbietu w dół: od 2 cm do 0,7 cm w najwęższym punkcie
- » tekst znanej wyliczniki

Reguły gry:

Uczestnicy rysują na ziemi kwadrat o boku 60-70 cm. Ustalają kolejność „chodzenia” w drodze wyliczniki. Każdy z graczy na początku swojej kolejki umieszcza klipę w środku kojty (kwadratu) i delikatnie ją podbija uderzając balasem w koniuszek (klipa nie może wyskoczyć poza kojte, a jeśli tak się stanie, oznacza to „skucę” i grę przejmuje kolejny gracz. Klipa po „podskoku” wskaże liczbę możliwych dla gracza podbić w danej kolejce (1, 2, 3 lub 4).

Teraz uczestnik rozpoczyna zdobywanie punktów. Każde z uderzeń wykonuje w ten sam sposób: podbija klipę ze środka kojty uderzając w jej zaostromeń koniec i gdy ta jest w locie, uderza w nią balasem umiejętnie i z taką mocą, aby nadać jej jak najdłuższy lot. Gdy gracz wykorzysta wszystkie szanse (1, 2, 3 lub 4) odmierza w asyście pozostałych dzieci uzyskaną odległość od miejsca, w którym klipa wylądowała, do środka kojty. Odległość mierzy się balasem (długość jednego balasa to jeden punkt).

Pozostali gracze czuwają nad prawidłowością podbić, nad sumowaniem zdobytych punktów i przez cały czas czyhają na okazję przechwycenia klipy w locie. Gdy im się to uda, mają szansę zmniejszyć dorobek gracza odrzucając klipę w kierunku kojty. Jeśli przechwycenie klipy nastąpi w trakcie pierwszego podbicia, to do gry przystępuje szczęśliwiec.

Wygrywa ten, kto pierwszy zdobędzie ustaloną przed rozpoczęciem gry liczbę punktów. Nasi rodzice i dziadkowie grali zazwyczaj do tysiąca a wprawiony gracz odbijał na imponujące odległości, gromadząc nawet sto, czasem dwieście punktów w jednej kolejce.

Ośrodek Działań Ekologicznych „Źródła” od 18 lat zajmuje się szeroko rozumianą edukacją ekologiczną, przyrodniczą, globalną i obywatelską. Naszą misją jest stałe zwiększanie stopnia świadomości ekologicznej społeczeństwa poprzez aktywną edukację, realizowaną głównie poprzez warsztaty dla młodzieży, szkolenia, wyjazdy terenowe, projekty informacyjne.

www.zrodla.org

Jako ośrodek promujący edukację i kulturę ekologiczną, pragniemy dzieciom i młodzieży stworzyć ciekawą alternatywę spędzania wolnego czasu – na łonie natury, z dala od komputera czy ekranu telewizyjnego. Dlatego w tym roku ruszyliśmy z projektem „Wychodzą z cienia podwórkowe wspomnienia”. Ma on na celu propagowanie tradycyjnej kultury regionu łódzkiego poprzez upowszechnianie dawnych gier i zabaw podwórkowych, piosenek i wyliczników związanych z Łodzią i okolicami.

Chcąc szerzyć ideę przywracania blasku tradycyjnym grom i zabawom podwórkowym, oddajemy w Państwa ręce broszurkę zawierającą opis trzech tradycyjnych gier podwórkowych naszego regionu.

Więcej scenariuszy można znaleźć na stronie internetowej projektu: zabawy.zrodla.org.

Tak więc bawmy się – mali, więksi oraz najwięksi i niech „Wychodzą z cienia podwórkowe wspomnienia”!

